

Waterwals

Schub voor schub
schuift een school van vissen voorbij.
Want diep in mij
is plaats voor veel:
forel, paling, stekelbaars, makreel!

Over mijn rollende witte kuiven
scheert een meeuw in de schemering.
Druppels die aan zijn vleugels ontstuiven
tekenen allemaal hun eigen kring.

Pluim aan pluim
swingt het riet in de koele wind.
En naast het lint
dat de dijk langs mij vormt
zal het straks stijf staan als het hard stormt.

Een aalscholver droogt zijn natte pak
staand op een meerpaal, gebeeldhouwd uit steen,
weerspiegeld in het rimpelloze wateroppervlak.
(klap-klap) Hij vliegt op, ik ben weer alleen.

Laat mij maar stromen van bergen naar zee,
de zon mij verdampen, de wind neemt me mee.
Ik ga over tot wolken en drijf naar het land,
ik val hoog van de rotsen en slijp ze tot zand.
Ik maak alles ronder, de loop van de kring,
ik ben het einde; ik ben het begin.